

„Jah! külep ta isä meile ja meie marah-
wale ütš kallis ma peas ollema,“ — man-
nits wanna Jaan. „Säält poolt om jo se
„eddimanne walgustus meie marahwale tulnu;
„nink Jummal üllendago kül neide õnsa oppe-
„tajide hengekeisi, kes säält wannal ajal meie
„male wäljatulnu!“

„Kost nemma sis teed sija pole omma löid-
„nu?“ — küsse Petrekenne. „Dmmete sinna
„essi meile ollet ettekõnnelnu, kuis meie ma om
„wannal ajal ütš kohhalt teedmata ja tundmata
„kottus osnu, nink et enne om pimme, pakš mõts ol-
„nu, kun nüüd sure Mia-ja Tarto-lina saiswa?“

„Saksa rahwas es tunne kül tol ajal meie
„maad,“ — üttel koolmeister, — „es tijake sārast
„maad nink rahwast ilma pääal ollewat. Rootsi-
„ja Benne- ma rahwas olliwä kül wannalt
„meie ma ja temma rahwaga kokkoputnu, ni
„kui kunnake pirirahwas; ent nemma essi kum-
„mardiwa tol hawal weel wäärjummaliid.
„Tenno Jēsandale, et Temma arm om ka meie
„rahwa man ärratäutnu, mes üttseldu om Esa-
„ja, „se pühha proweti su läbbi:“ „se rahwas,
„mes pimmedusēsen istup, om ütte suurt
„walgust nānnu, nink neile, kea istwa surma
„maan nink warjun, om walgus tōšnu!“
Esa. 9, 2. Nink sedda suurt armo lass Jum-
„mal siindida Saksa- ma rahwa läbbi. Ar-
„mas wannemb rahwas! Teie ollete jo essi
„kuulnu, kuis meie armas oppetaja, mittokõrd
„perran loetamist, neist wannust asjust meile
„om kōnnelnu. Sis pāssi minna tedda, kui
„temma neid aemsiid sōnnu mulle wois kirja

„panda, nink temma' om mulle sesuggust rama-
„tokest täamba enne kirkut kätte andnu.“

Ellanu aus Lane perremees aste nüüd man-
nu nink üttel: „Mes sis muud, wanna kool-
„meister watter, kui wõtke ramatokest kätte
„nink nakkage meile luggema. Aiga weel om.
„Eatse! istke penke päle mahha, nink kuulge,
„kuis koolmeister pappa loep wannust asjust,
„mes oppetaja temmale om ülleskirjotanu.“

Koolmeister Jaan olli sis omma wäikesse
kappi mannu lānnu, nink tōmmas sedda rama-
tokest wälja, nink and ütte lehhekest rahwale
kaeda, kohhe se oppetaja temmale sullega wāga
kennaste, kaarti wisi, olli päle tōmmanu, mes
jārwe, jõe, lina nink kirko koage kottusse pääal
meie Liwlandi maal omma. More ja wanna
litsewa sinna ümbre kokko nink panniwä sedda
immes. Ja kui nemma sedda olliwä ärrakae-
nu, sis heit Jaan neile kāega, et nemma mah-
ha istusse ja kulesse.

„Rootsi- nink meie ma wahhel om merri,
nink se merre sissen ütš hä kaunis saar, nimmega
Gottland, mes Rootsi kunninga perralt om.
Säält sare pääal om ütš liin, nimmelt Wišbi,
mes ennemuste pohja pool fige kuulsamb ja
üllemb kauba-liin olli. Selle linaga olliwä
Wenne-rahwas jo kawwa aiga kaubelnu, kui ne
omme kauba asju weddiwa läbbi Tallina- ma
merre weerde. Sinna lina olliwä kaupmehhe
Saksa- maalt, Bremeni linast, omma kauba
laiwuga tahtnu tuwwa. Ent tōssi hirmus kan-
ge tuisk ja torm; se wāssas neide laiwuga kaw-
wa aiga sinna nink tenna merre pääal, nink aije